

Котик Рудик і Метелик

Якось котик Рудик вирішив метеликів поганяти. Вишов на подвір'я, потягнувся і влігся на зелену травичку — чекати, коли ті прилетять. Та метеликів чомусь довго не було. Незабаром, розніжившись на сонечку, Рудик задрімав.

І сниться котикові великий квітковий луг, де пурхають з квітки на квітку різнобарвні метелики, а сам Рудик, підстрибуючи, ловить їх. Ось він побачив великого яскравого Метелика й кинувся його ловити. Один стрибок, другий, і Рудик майже наздогнав комашку, лишилося тільки простягнути лапку. Аж тут Метелик раптом перетворився

на страшного й величезного Собаку, який, роззявивши пащу, погнався за котиком.

— Ой, рятуйте! — закричав Рудик і щодуху помчав до свого двору. А зубиська позаду так і клацають. Ось-ось наздожене страховисько нашого котика.

— Стрибай сюди, — почув чийсь голос Рудик. Озирнувся й побачив іншого Метелика, який кликав до найближчих заростей шипшини. Рудик стрибнув у кущі, навіть не думаючи, чи поколеться об гострі шпички. А рослина сама собою розсунула колючі гілки і, впустивши Рудика, ніби зачинила двері за ним. Грізний Собака залишився десь позаду, а котик зміг перевести дух і оглянутися довкола.

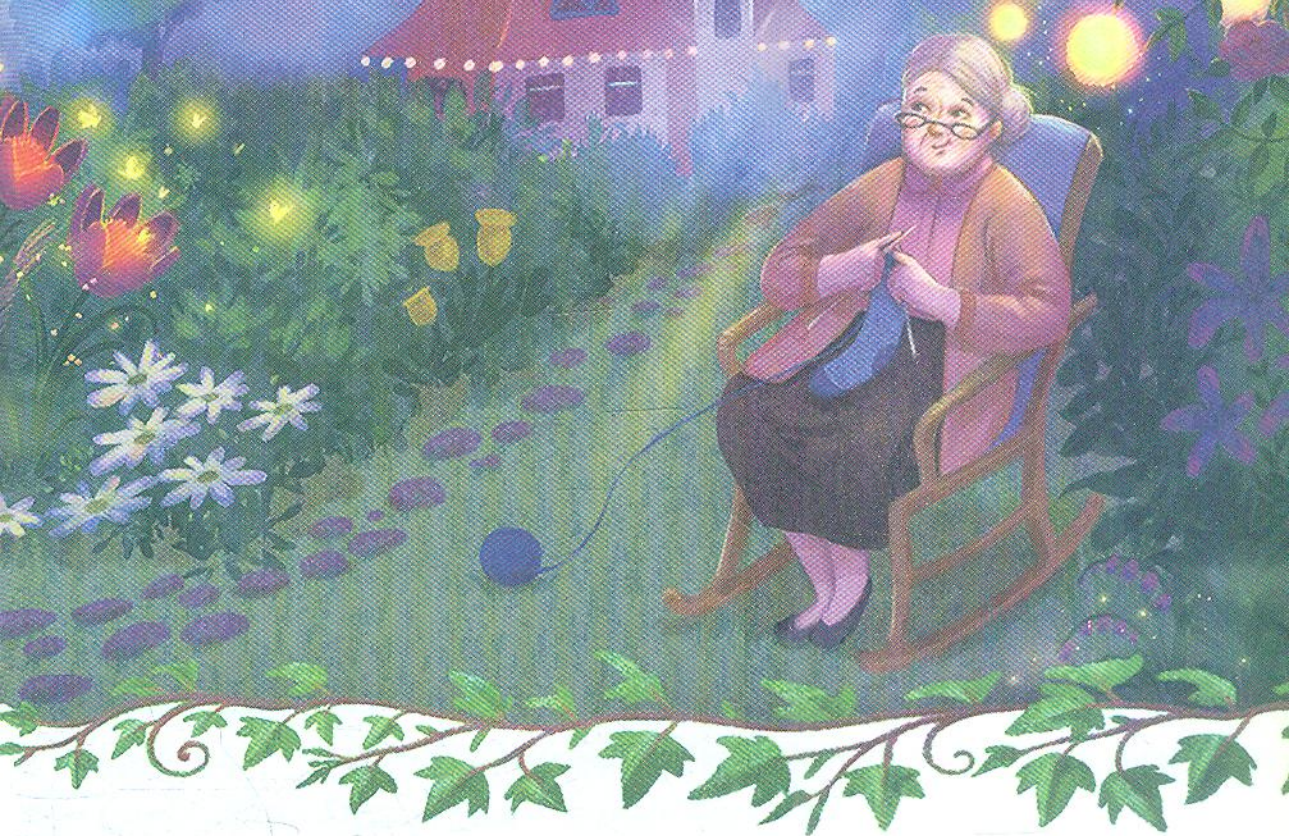

Сидів він на затишній галявині, де було стільки квітів, скільки Рудик не бачив ще у своєму житті. На середині галявини стояв чепурненький будиночок, до якого вела вимощена кольоровими камінцями стежка. Поряд у кріслі-качалці сиділа старенька бабуся в окулярах і плела вовняні шкарпетки. А Метелик — той самий, котрий покликав Рудика, — сидів на найкрасивішій троянді, що росла поруч із криничкою.

— Ходи до нас, Рудику, — приязно покликкала бабуся.

— А звідки ви мене знаєте? — щиро здивувався котик, спантеличений тим, що розмовляє з людиною та розуміє мову Метелика.

— Я усіх знаю, — усміхнулася бабуся, — бо я Чарівниця. А ти зараз у чарівній Країні Снів, тому можеш розуміти мову людей, звірів, риб та комах, а вони розуміють тебе.

— Якщо ви Чарівниця, то скажіть, звідки взявся той величезний і страшний Собака, що мало мене не з'їв? — знову запитав Рудик.

— О! Це наш місцевий лихий Чарівник Химер. Він може будь-ким прикинутись. Так він ловить свою здобич, відбирає у неї світлі й лагідні сни, а натомість надсилає лихі й страшні. Якби не Метелик, то він і тебе би впіймав і відібрав твої хороші та легкі сни. А тобі залишив погані та потворні.

